

Zakeus kincse (Lk19, 1-10)

Zakeus, a vámosok feje, egyben gazdag ember is volt. Ez a két tény mindent elmond. Azt jelenti, hogy feltette az életét a meggazdagodásra, még annak árán is, hogy magára vonja népének a vámszedőkkel szemben érzett megvetését. Nem bánta, ha az emberek kitagadják szeretetükből és megbecsülésükből, csak nagy vagyon ura lehessen. De mennél jobban megvalósultak földi álmai, annál szerencsétlenebb és magányosabb lett. Hogy boldogság helyett csak boldogtalanságot szerzett magának meggazdagodásával, azt világosan mutatja az a nagy vágyakozás, amellyel Jézust igyekezett meglátni. Azt hallotta róla, hogy még a gyűlölt vámszedőket, a bűnösöket is szereti. Lelke mélyén érezte, hogy egy csepp ebből a szeretetből többet érne számára minden gazdagságnál. Még az útszéli fára is felmászott - kockáztatva, hogy kinevetik érte -, hogy egy pillantást vethessen Jézusra. A kíváncsi sokaságban, amely az úton tolongott, Jézus észreveszi ezt a reá vágyakozó embert, és megajándékozta bizalmával: nála vesz szállást. Nemcsak azt adja meg neki, hogy láthassa, hanem azt is, hogy házába fogadhassa. Zakeus nem csalódott Jézus szeretetében, sőt az a meglepetés érte, hogy sokkal többet kapott belőle, mint amennyit várt. Ez az az igazi kincs, amelyet érdemes keresni.

Akik méltatlankodva bírálták Jézust, amiért Zakeus házában szállt meg, azoknak igazuk volt abban, hogy bűnös embert tüntetett ki. Csak abban nem volt igazuk, hogy emiatt kimondták Zakeusra szeretetlen ítéletüket, mintha életének története már lezárult volna. Senkinek sem lezárt és változhatatlan az élete, amíg Jézus előtt még kitárhatja háza ajtaját. Nem telik bele sok idő, és Zakeus máris új emberként áll előttünk, aki mindent jóvá akar tenni. A Jézussal való találkozás kicserélte egész gondolkodását, és már ő is szégyenletes bűnnek tartja azt, amit addig dicséretes ügyeskedésnek és jelentős haszonnal járó életvitelnek látott. Már nem rabja a vagyonnak, hanem úrrá lett felette, és oda tudja szentelni jó célok szolgálatára. Jézus azért is örül Zakeus gyökeres átalakulásának, mert benne egyik példáját látja annak, amit ő akar és tud véghezvinni ebben a világban. Ő azért jött, hogy az ilyen, elrontott életű és elveszettnek hitt embereket új életre mentse meg. Ha valakiről mások már lemondtak,

vagy valaki már önmagáról is lemondott, az jó alkalom számára, hogy újból és újból megmutassa felemelő, irgalmas szeretetét. Ő azért jött, hogy keresse és üdvözítse, ami már veszni látszik.

Legyen nekem is áldott vendégem!